

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS.
Theol. D. P. P. & Superint. Ad Exequias, Quas ... Puellulae Annae Elisabethae
Großgebawrn/ Parentes Moestissimi Hodie hora prima in templo Jacobaeo
paratas cupiunt, Omnes omnium ordinum Cives Academicos peramanter &
sedulo invitat**

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777523779>

Druck Freier Zugang

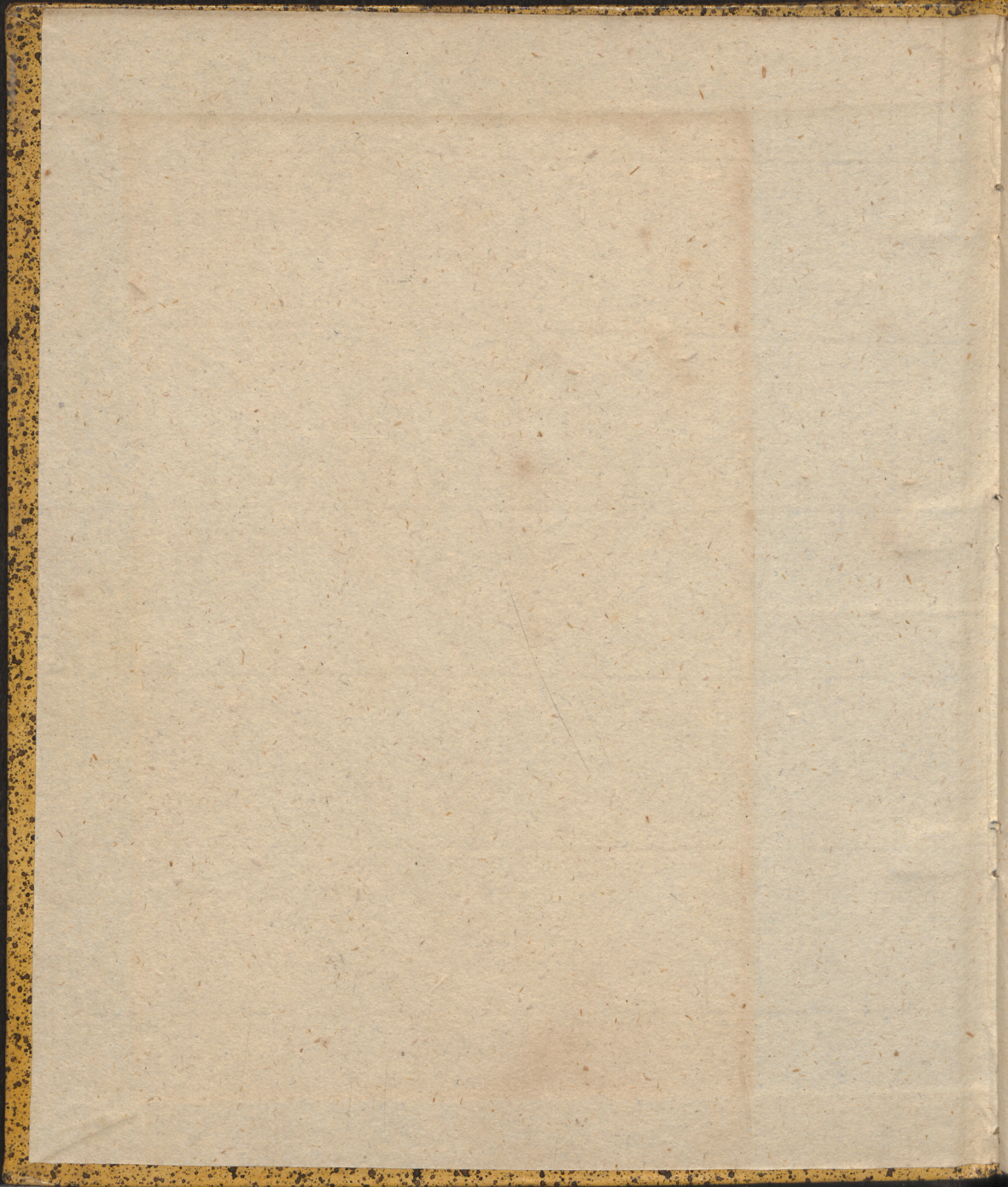

Mavritius, C.,
in A.E.Grossgebawr.

R. 1656.

37

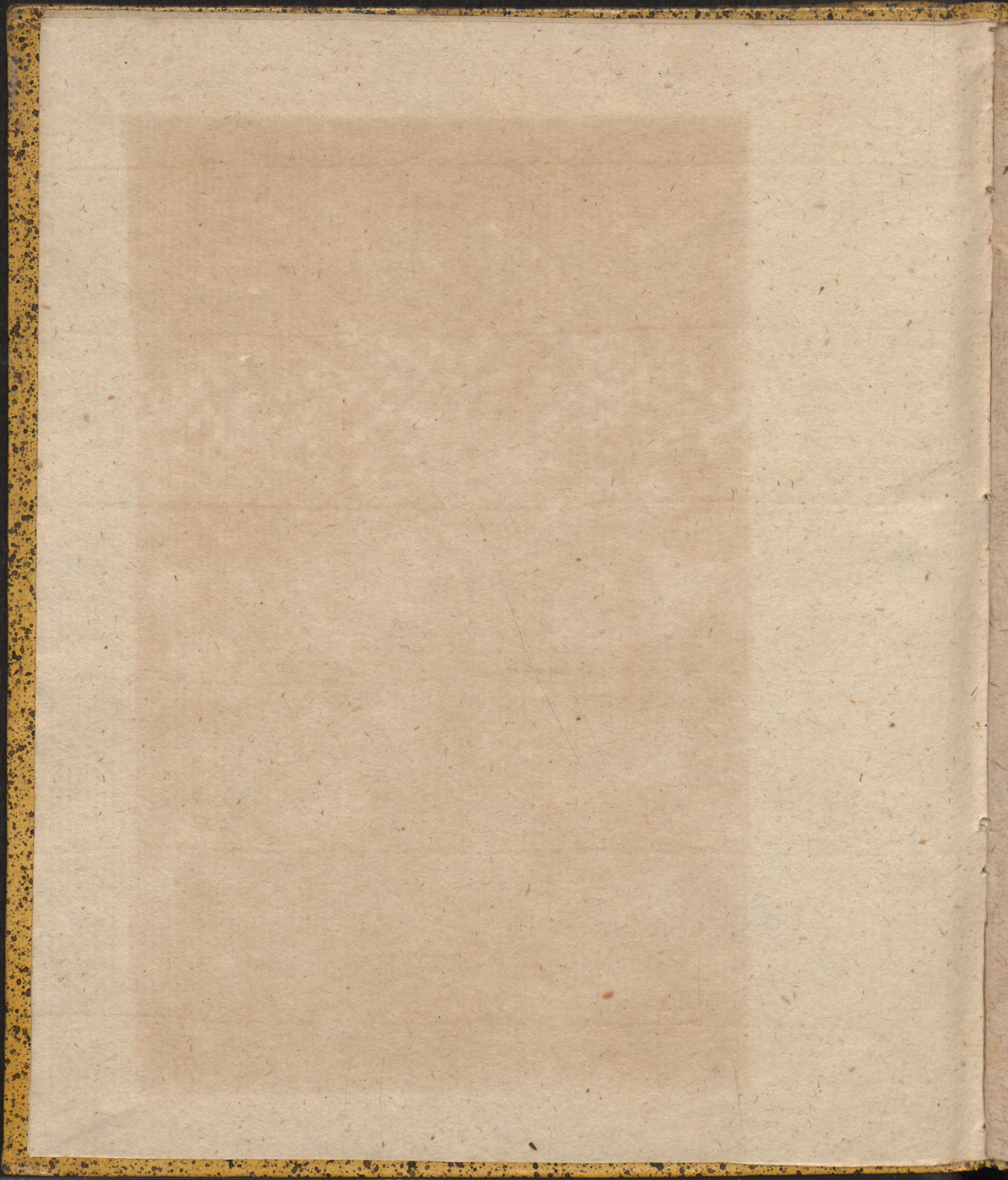

PROGRAMMA
Quo
RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS
CASPARUS MAVRITIUS

Ss. Theol. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,

Quas

Suarissima piissimæq;
Puellæ

ANNÆ ELISABE-

THÆ Großgebawrn/
PARENTES MOESTISSIMI

*Hodie hora prima in templo Jacobæo
paratas cupiunt,*

Omnes omnium ordinum Cives Academi-
cos permanenter & sedulo invitat.

☞ (o) ☞

ROSTOCHII, Typis Hæredum NICOLAI KILII
Acad. Typogr. Anno 1656.

Melior est homini dies mortis die quo nascitur, inquit mortalium sapientissimus. Dies mortis verorum Christianorum dies verè natalis est. Etenim illo die, quo lucis hujus usura frui incipimus, simul morti consecramur: at illo, quo desinimus vitam naturalem vivere, veræ vitæ, quam in Adamo amisimus, restitui- mur atq; redonamur. Quid enim mille sunt anni? quid? nil nisi mortis continuatio. Quis novit, inquit Euripides apud Laertium, an vivere hoc sit emori, an emori hoc quod vocamus vivere? As- sonat Augustinus: *Mortalem dicam hanc vitam, an mortem vitalem nescio.* Memorabilis est sen- tentia Gregorii Nazianzeni. *Res humana labun- tur & intereunt, & aliam atq; aliam subinde muta- tionem capiunt. Vita quidem & mors tametsi plu- rimum inter se differre videantur, inter se tamen mu- tuo transmeant, vicissimq; succedunt. Mors vero, quæ non modo nos à presentibus malis vindicat, ve- rum ad supernam quoq; vitam sæpè traducit, haud scio an propriè mors appellari queat, utpote nomine magis quam reformidabilis. Atque absurdè sanè & præ- posterè affecti esse videmur, qui ea, quæ formidolo- sa non sunt, extimescamus, ea autem quæ metuenda sunt, ut meliora, magisq; expetenda, complectamur.*
μία ζωὴ πρὸς τὴν ζωὴν βλέπειν, ὡς δύνανται ἢ ἀμαρτία ψυ- χῆς γὰρ ὀλεθρῆς. Quanta differentia est inter foe- rum

rum

tum utero clausum & Virum consummatæ cor-
roboratæq; ætatis, & virtutis, tanta & multis par-
tibus major differentia est inter illud corpus
Φζερὸν, quod hic circumgestamus, & ἄΦζερν
illud, quo extremus dies nos est beaturus. Nulla
similitudo tenebrarum uteri materni est & lucis
solaris : neq; ullam lucis hujus vitæ & claritu-
dinis faciei divinæ analogiam dabis. Qvalis est
proportio angustiarum uteri materni ad totius
orbis amplitudinem, talis hujus vitæ proportio
est ad cælum beatorum. Fœtus cum excludi-
tur simul exiit illud, cui inclusus in utero ma-
terno erat: sic homo, dum moritur, ruptis
omnibus hujus vitæ involucris & effracto
servitutis carcere in veram libertatem asseritur.
Infans cum in hanc lucem editur, si quidem
rationis usum haberet, non à fletu, sed po-
tius à risu & gaudio exordium ducturus esset, eò
quod ex squalidissimis tenebris in amœnissimam
educitur lucem. Adeundem modum homo ve-
rè Christianus, ubi vitam cum morte beata com-
mutat, non lacrimis se dedit, sed gaudio exultat
potius, eò quod ex viva morte in veram semperq;
duraturam traducitur vitam. Mare hæc vita
est: mors portus. Mare nunc quidem ridet &
blanditur, mox sævit & furit : nunc cælo mina-
tur & meros molitur montes atq; abyssos, mox
ad

ad quietem & planitiem se recipit, semper amarum, semper fallum, innumera producit monstra, deniq; sæpè inexpectatis nec provisus fluctibus nautas obruit, ut verè olim censuerit. Menander: *Satius esse terra pauperem esse, quam divitem mari.* Et quotusquisq; vivit, quem vitæ hujus inconstantia lateat, qui non subinde in se vel in aliis experiatur miram ejus amaritudinem, eventus improvisos, monstra infinita, mala inexhausta? *Non mare tot guttas quod mala mundus habet!* Merito Cicero exclamat: *O fallacem hominum spem, fragilemq; fortunam & inanes nostras contentiones, quæ in medio spatio sæpè franguntur, & ante in ipso portu obruuntur, quàm portum conspiciere potuerint!* Quanto optatis est in portum tutum & tranquillum in vehi, quàm sævis jactari tempestatibus atq; procellis, tanto optatius est mortem obire, quæ finis est dolorum & laborum atq; periculorum omnium, quàm vitæ hujus perpetuis fluctibus fatigari. Quanto beatius est altissima jucundissimâq; pace frui, quàm perpetuis iisdemq; ærumnosissimis bellis inquietari, tanto beatius est mori quàm vivere. In hoc enim bella infinita: in illo pax & felicitas æterna. Hanc nacta est ANNA ELISABETH Großgebaur/ cui nunc exequiæ parantur. Si beatus dicendus est, qui celerrimè superatis æquoris molestiis exoptatissimum consequi-

quiritur portum, beata quoque; nostra pie defuncta dicenda est, cui Deus brevissimum vite miserae spatium indulgit, ut tanto citius ad verae felicitatis portum aeternaeque; vite solida oblectamenta deducere-
tur. Nata ea est Anno M. DC LIII. XXX. Sept. Patre Viro Reverendo & Clarissimo Dn. M. *Theophilo Großgebauer* ad D. Jacob. Verbi ministro fidelissimo, Collega & in Christo Fratrem pl. colendo: Matre Foemina pientissima ornatisimaque; *Margaretha Steins*. Avus Paternus est Vir Spectatissimus & Integerrimus Dn. *Valentinus Großgebauer* primum Perillustris Comitum de *Schwarzburg* Camerae Secretarius, nunc vero Civitatis Ilmenensis Consul meritisissimus: Avia paterna *Maria Schmidin*, Matrona honestissima Deoque; dilectissima. Proavi Paterni ei fuerunt *Carol Großgebauer* in Pago *Sultz* Comitatus Hennebergensis Agricola industrius, Vir integer vite scelerisque purus, cujus conjux erat *Elisabeth von Silpershausen*: & *Fridericus Schmiebt* Organista & Collega Scholae Sleusingenensis in Comitatu Hennebergensi, cujus Conjux erat *Maria Schmuckin*, soror Viri Admodum Reverendi atque Excellentissimi Dn. *Vincentii Schmuck*, SS. Theol. D. Prof. & Facult. Theol. Senioris atque Consistorii Lips. Assessoris quondam gravissimi: Abavi paterni *Balzer Großgebauer* Agricola, sed in literis non male versatus pro illius gentis cultu & moribus: & *Michael Schmuck* Typographus Sleusingenensis.

Avum maternum habuit Virum pl. Reverendum
& Clarissimum *Dn. M. Johannem Stein*, Pastorem
Nicolaitanum & Rev. Ministerii Rostochiensis Se-
niorem venerabilem, Collegam & in Christo
Fratrem honorandum: Aviam Paternam, *Margaretham Lobecken* Matronam laudatissimam: Proa-
vos Maternos *Hans Stein* Cerevisiarium, cujus Con-
jux fuit *Anna Dänen*, & Virum pl. Reverendum
atq; Excellentissimum *Dn. Davidem Lobeckium*,
SS. Theol. D. Prof. & Eccles. Jacobæum longè cele-
berrimum, cujus Conjux fuit *Ursula Schachts*:
Abavos Maternos *Peter Stein* / Civem Rostochi-
ensem, cujus Conjux fuit *Köneke von Bartelsdorff*,
& Virū Maximè Reverendum atq; Excellentissimum
Dn. Valentinum Schacht, SS. Theol. D. Prof. & Pa-
storem Jacobæum meritissimum, cujus Conjux
erat *Margareta Höppeners*. Ex hac honestissima &
præclarissima familia orta piè defuncta eodem,
quo hanc lucem adspexit, die baptizata in nume-
rum filiorum Dei & hæredum vitæ æternæ recepta
est. Post aucta ætate Præceptorī informanda in
pietate tradita, specimina devotæ mentis & precum
ardentissimarum quamplurima edidit. Si fortè
contingeret, dilectissimos Parentes ægritudine ali-
qua affici, nostra sine mora ad preces conversa est
easq; appositæ & ad rem accommodatas. Cum inci-
peret decumbere, quod factum VI. Decemb. prima
hæc ejus vox fuit ad Sororem directæ: *Bete / Das es
bald*

bald besser werde. Morbo propulsando (varioli-
erant) adhibitus Experientiss. & Excell. Dn. D.
Johannes Backmeisterus, Collegapl. honorandus,
omnia quidem media tentavit, sed irritosuccessu.
Interdum quippe docta plus valet arte malum.
Durante morbo piè defuncta honoratiss. Dn. Paren-
tem ut precibus præiret monuit, & inter durissi-
mos Paroxyismos præeuntem secuta est sæpiusculè
ingemiscens: Ach lieber GOTT / Ach lieber
GOTT / wie so schwer! Die XV. Decemb. ingra-
vescente morbo pectoris angustiis & symptomati-
bus vehementer conflictata, cum precibus Dn. Pa-
rens instaret, ipsa duas precatiunculas clarè pro-
nunciari lingua semimortua petiit Ach mein Herste-
bes Jesulein &c. itemq; aliam, cujus summa huc re-
dit / Sie wolte gern seinem Himmels Pflanzlein.
Verba Davidis Emphatica, HERR wenn ich nur dich
habe &c. repetebat, quando jam morti vicinissi-
ma, corpore animoq; laborans deficiebat. Sic
mortua XV. Decemb. inter IX & X vespertinam
animulam piissimam DEO Creatori & Servatori
JESU placidè reddidit. Gratulamur piè defunctæ
de felici exitu ex turbulento hujus vitæ mari, & bea-
to in gloriosæ immortalitatis portum ingressu.
Nobis eandem beatitudinem, & dilectissimis Pa-
rentibus animum divinæ voluntati promptè se sub-
mittentem Christiano affectu optamus. Cum
vero

vero exuviæ hodiè hora I. in Templo Jacobæo ter-
ræ sint demandandæ ea, qua par est, diligentia,
rogamus Omnes Omnium Ordinum Academi-
cos Cives honoratissimos, ut postremum humani-
tatis officium piè defunctæ præstent, & non mo-
do erga eos, qui decesserunt meritis in Acade-
miam & Ecclesiam conspicui, verum etiam erga
superstites observantiam & *ουπαδειαν* contestentur,
& exemplum brevissimæ vitæ ante oculos haben-
tes mortalitatis suæ memores vivant. GER.

MANA SAPIENTIA MORTIS
MEDITATIO
EST,

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus XVII.
Anno M. DC. LVI.

Conventus fiet in æde Jacobæa
hora I.

bald besser werde. Morbo pro
erant) adhibitus Experientiss. &
Johannes Backmeisterus, Colleg
omnia quidem media tentavit,
Interdum quippe docta plus va
Durante morbo piè defuncta hor
tem ut precibus præiret monuit
mos Paroxysmos præeuntem sec
ingemiscens : Ach lieber G D
G D R R / wie so schwer! Die X
vescente morbo pectoris angustii
bus vehementer conflictata, cum
rens instaret, ipsa duas precati
nunciari lingua semimortua petii
bes Jesulein &c. itemq; aliam, cu
dit / Sie wolte gern sein ein Hi
Verba Davidis Emphatica, H E X
habe &c. repetebat, quando jam
ma, corpore animoq; laborans
mortua XV. Decemb. inter IX
animulam piissimam D E O Cre
JESU placidè reddidit. Gratula
de felici exitu ex turbulento huj
to in gloriosæ immortalitatis
Nobis eandem beatitudinem, &
rentibus animum divinæ volunta
mittentem Christiano affectu o

(varioli
Dn. D.
brandus,
succesu.
malum.
n. Paren
durissi
piusculè
Ch lieber
b. ingra
otomaci
Dn. Pa
arè pro
Herzlie
huc re
ângelein.
nur dich
vicinissi
at. Sic
ertinam
ervatori
efunctæ
, & bea
ngressu.
mis Pa
se sub
Cum
vero

